

FEDERAȚIA SINDICATELOR LIBERE DIN ÎNVĂȚĂMÂNT
FEDERATION DES SYNDICATS LIBRES DE L'ENSEIGNEMENT
FREE TRADE UNION FEDERATION IN EDUCATION
ROMÂNIA

BUCUREȘTI, Bd. Regina Elisabeta, nr. 32, sect. 5, cod 050012
Tel. 4021 315 16 95, 315 78 70, Fax. 4021 312 58 37
www.fsli.ro fsli@fsli.ro

SCRISOARE DESCHISĂ

**Domnului Victor – Viorel Ponta,
Prim – Ministrul României,**

Domnule Prim – Ministru,

Colegiul Național al Liderilor Federației Sindicatelor Libere din Învățământ, întrunit în ședința din data de 11 iulie 2013, analizând situația sistemului educațional românesc, a constatat:

1. Învățământul românesc a fost constant subfinanțat de toate guvernările

În timp ce în țările membre ale Uniunii Europene se alocă, în medie, 5,2% din P.I.B., pentru finanțarea învățământului, România nu a alocat nici jumătate din media europeană pentru acest sector strategic – educația. Așa cum rezultă și din execuțiile bugetare, în ultimii 23 de ani, învățământul românesc a fost în permanență subfinanțat, iar „roadele” acestei politici iresponsabile le culegem acum. Prea mulți ani s-a amânat alocarea unor resurse bugetare, care, în mod normal, ar fi trebuit să crească an de an, pentru a se putea atinge, într-un orizont de timp previzibil, standardele europene. Deși Legea educației naționale instituie caracterul de **prioritate națională a învățământului** și prevede alocarea anuală din bugetul de stat și din bugetele autorităților publice locale a minimum 6% din produsul intern brut al anului respectiv pentru educație, prin Legea bugetului de stat pentru anul 2012 s-a acordat numai 2,5 % din P.I.B.

Efectele insuficienței alocări de fonduri pentru educație sunt tot mai vizibile și adâncesc decalajul nu numai față de școlile țărilor dezvoltate, dar și față de cel al țărilor recent admise în Uniunea Europeană, țări care alocă pentru învățământ procente din P.I.B. mult mai mari decât România.

Fără bani se poate face doar o pseudoreformă, iar învățământul are nevoie de fonduri suplimentare pentru a oferi șanse egale tuturor copiilor și pentru a putea limita efectele sărăciei prin condiții mai bune de studiu, prin acordarea unor facilități care să compenseze inegalitățile și să limiteze, în mod real, analfabetismul și tendința de abandon școlar care duc inevitabil la marginalizare socială, la creșterea numărului celor care nu se pot integra pe piața muncii.

2. Salarizarea este nemotivantă, chiar jignitoare pentru personalul din învățământ – categoria socio- profesională în care marea majoritate a salariaților au studii superioare.

Constrângerile impuse de organismele internaționale în ceea ce privește cheltuielile de personal din domeniul public și creșterea masivă a numărului de angajați din administrația locală și centrală, au fost cauze care au condus la reducerea cheltuielilor de personal din învățământ. Dacă în anul 2004 existau aproximativ 1.000.000 de bugetari, din care 343.000 erau salariați din învățământ, în prezent sunt 1.190.000 salariați în domeniul public, din care 296.000 sunt în învățământul preuniversitar. Așa s-a ajuns ca, prin legile de salarizare, personalul din învățământ să se regăsească pe pozițiile inferioare ale grilei de salarizare, ceea ce a condus la degradarea alarmantă a statutului social al acestor categorii de salariați.

În România, salariul mediu orar din sistemul de educație este de 13 lei brut (2,92 euro) și 9,3 lei net (2,09 euro). Un profesor debutant câștigă 7,08 lei pe oră brut (1,59 euro) , iar un profesor cu gradul I și o vechime de 25 de ani câștigă 14 lei pe oră brut (3,14 euro) și 9,73 lei net (2,18 euro). Cu alte cuvinte, **un profesor în România câștigă într-o lună cam tot atât cât câștigă un profesor din Luxemburg în patru ore sau cât unul din Polonia în 14 ore!**

Nu se poate vorbi de performanță în învățământ, fără o resursă umană motivată financiar.

3. Învățământul preuniversitar este excesiv politizat, având în vedere faptul că, în majoritatea cazurilor, singurul criteriu pentru ocuparea funcțiilor de directori este apartenența la unul dintre partidele aflate la guvernare. Din anul 2008 și până în prezent, nu s-au mai organizat concursuri pentru ocuparea funcțiilor de directori, cei mai mulți fiind numiți prin detașare în interesul învățământului. Este momentul să înceteze acest „provizorat” permanent la conducerea unităților de învățământ preuniversitar de stat, care nu servește intereselor sistemului și să se procedeze la organizarea concursurilor de ocupare a funcțiilor de directori și directori adjuncți din unitățile de învățământ. Directorii și directorii adjuncți trebuie aleși de către colectivele de cadre didactice și nu de către conducerile partidelor politice și de către inspectorii școlari generali. Numai astfel se va evita ca aceste funcții să fie ocupate și de persoane compromise moral și profesional, așa cum s-a întâmplat și se întâmplă și în prezent, dar și apariția unor incidente de genul celor din timpul examenului de bacalaureat din această vară.

4. Programele școlare și sistemul de evaluare a elevilor nu mai sunt în consonanță cu realitățile de pe piața muncii din România.

Federația Sindicatelor Libere din Învățământ consideră că trebuie regândite programele școlare, dar și sistemul de evaluare a elevilor, la toate nivelurile. Actualele programe școlare pun accentul pe latura informativă a elevilor și mai puțin pe cea

formativă, iar prin evaluarea elevilor se urmărește, preponderent, ceea ce au reținut aceștia și nu capacitatea lor de a aplica practic cunoștințele acumulate.

De asemenea, în ultimii ani, pentru multe dintre instituțiile de învățământ superior, unicul criteriu de selecție a viitorilor studenți l-a reprezentat nota obținută la examenul de bacalaureat, ceea ce a condus la creșterea uriașă a mizei acestui examen de sfârșit de ciclu. Așa s-a ajuns în situația ca, mulți elevi care au terminat clasa a XII-a și părinți să recurgă și la „metode” ilegale și imorale pentru obținerea unor rezultate cât mai bune la acest examen de maturitate.

5. Legea educației naționale conține prevederi care afectează direct elevii, cum ar fi structura ciclurilor de învățământ, cât și dispoziții ce provoacă blocaje în luarea anumitor decizii de către organele de conducere ale unităților de învățământ, generate de componența consiliului de administrație.

Prin Legea educației naționale au fost minimalizate sau eliminate unele drepturi ale personalului didactic, de care aceștia au beneficiat în temeiul legislației anterioare, ceea ce a generat nemulțumiri din partea acestora.

Această lege conține și numeroase dispoziții discriminatorii.

Domnule Prim – Ministru,

Având în vedere problemele cu care se confruntă sistemul de învățământ preuniversitar, cele mai importante fiind prezentate mai sus, Colegiul Național al Liderilor Federației Sindicatelor Libere din Învățământ, în numele celor 173.000 de membri de sindicat ale căror drepturi și interese le reprezintă, vă solicită următoarele:

- **Respectarea Legii Educației Naționale, în sensul acordării, începând cu anul 2014, a minimum 6% din P.I.B. pentru educație și a minimum 1% pentru cercetare și creșterea ponderii cheltuielilor de personal pentru învățământ, din totalul cheltuielilor de personal din sectorul public;**
- **Modificarea Legii educației naționale, inclusiv în ceea ce privește statutul personalului didactic, astfel încât să se țină cont de realitățile sistemului, să se elimine discriminările existente în prezent și să conducă la creșterea calității actului de instrucție și educație, dar și la o mai bună implicare în luarea deciziilor a personalului unității de învățământ;**
- **Adoptarea, în regim de urgență, a unei legi de salarizare pentru educație, prin care salariile să crească substanțial, pentru ca meseria de dascăl să devină motivantă și tinerii performanți să fie atrași către cariera didactică;**

- **Depolitizarea învățământului în sensul că, în alegerea directorilor unităților de învățământ, rolul determinant să revină colectivului unității și nu partidelor politice;**
- **Introducerea examenelor de admitere la liceu și în învățământul superior;**
- **Regândirea, de urgență, a programelor școlare și a sistemului de evaluare a elevilor, în sensul de a se pune accent pe latura formativă și nu pe cea informativă, iar prin evaluare să se verifice capacitatea elevilor de a aplica practic cunoștințele dobândite, pentru a face față cerințelor în schimbare și competiției de pe piața forței de muncă.**

FEDERAȚIA SINDICATELOR LIBERE DIN ÎNVĂȚĂMÂNT CONSIDERĂ CĂ SUBFINANȚAREA CRONICĂ A EDUCAȚIEI, A CERCETĂRII ȘI A SĂNĂTĂȚII, DAR ȘI SALARIILE UMILITOARE DIN ACESTE SECTOARE DE ACTIVITATE SUNT UN ATENTAT LA SIGURANȚA NAȚIONALĂ, ÎN CONDIȚIILE ÎN CARE DE ACESTE DOMENII FUNDAMENTALE DEPINDE POZIȚIA PE CARE ROMÂNIA O VA OCUPA ÎN VIITOR, ÎNTR-O LUME TOT MAI GLOBALIZATĂ, AFLATĂ ÎNTR-O PERMANENTĂ SCHIMBARE!

Guvernul României trebuie să identifice soluții pentru salvarea învățământului românesc, chiar dacă situația economiei naționale nu este dintre cele mai bune!

Domnule Prim – Ministru,

În situația în care Guvernul nu își va manifesta expres intenția de a soluționa problemele majore care afectează sistemul de învățământ preuniversitar și salariații acestuia, nu este exclus, conform semnalelor pe care le primim de la membrii noștri de sindicat, să recurgem la acțiuni de protest, după începerea anului școlar.

Cu respect,

PREȘEDINTE,

Simion HANCESCU